El Girona torna a sortir per la porta gran de La Romareda

Els gols de Sandaza i Alcaraz a la segona part fulminen el Saragossa i mantenen l´equip de Machín segon · El 0-1 i l´expulsió de Cani poc després aplanen el camí de la tercera victòria consecutiva al camp dels aragonesos

El Girona torna a sortir per la porta gran de La Romareda

A Saragossa somiaran amb el Girona. Ves a saber què té La Romareda, però la qüestió és que el Girona hi compta per victòries les últimes tres visites. I no estem parlant de triomfs qualsevol. El primer 0-3 va ser en l´anada del play-off de fa dues campanyes (tot i que la feina es va espatllar a Montilivi amb l´1-4, però aquesta és una altra història), i el curs passat en lliga es va repetir el resultat quan l´equip ja es creia que podia atrapar les places de promoció (que les va acabar atrapant). Ahir, tot i que encara falten 22 jornades i ja diu el tòpic que la lliga de Segona és molt llarga, el cop d´efecte també va ser sonat gràcies als gols de Sandaza i Alcaraz a la segona part. Només calia veure l´abatiment de Raül Agné a la sala de premsa intentant lidiar amb una premsa local que després de dos triomfs seguits ja tornava a somiar amb Primera i que ahir va tornar a caure en la depressió. El Girona ha començat l´any de la mateixa manera com el va acabar, guanyant, i a més donant un cop d´efecte demolidor i recuperant la segona posició que, ni que fos de manera provisional, li havia pres el Getafe divendres amb el seu triomf a Almeria. Hi ha victòries i victòries, i la d´ahir a La Romareda, per l´escenari i pel rival, té molt mèrit.

I això que després dels primers 45 minuts, la millor notícia per al Girona era que el marcador continuava 0-0. Vagi bé o malament el Saragossa, La Romareda és d´aquells camps que imposa. I ara, quan hi va el Girona, als blanc-i-vermells se´ls rep amb una barreja de ganes i temor molt perillosa. Animats per les dues victòries seguides amb què van tancar el 2016 (Oviedo i Rayo) els d´Agné van sortir al camp amb la lliçó ben apresa i ben bé durant els primers 20-25 minuts van collar de valent els de Machín. Sí, és veritat, ocasions clares no n´hi va haver, ni tampoc René va haver d´intervenir en excés, més enllà d´un remat enverinat d´Ángel per la dreta que després de tocar en Alcalá va topar la part superior de l´escaire, però és just ressaltar que amb una mica més d´encert els aragonesos podien haver-se avançat. El Girona va sortir amb diverses novetats, Juanpe al lloc de Marí en la posició de central, Sandaza rellevant Longo, i Maffeo redebutant de blanc-i-vermell i deixant Coris a la banqueta. Ben poc van poder oferir perquè el partit el buscava el Saragossa, per les bandes, per dintre, i convertint Xiscu, Ángel, Lanzarote i Cani en malsons constants. El Girona amb prou feines va aparèixer, només amb un parell o tres de remats comptats de Borja García des de fora l´àrea, i de poca convicció, i tres córners desaprofitats.

La decoració va canviar a la represa. En tres minuts, de sortida, el Girona va fer més que en tota la primera part. Primer va ser un xut llunyà de Granell que va sortir llepant l´escaire d´Irureta. I a continuació un remat de Sandaza que el porter local va desviar a córner en una acció en què el davanter no va saber aprofitar la

relliscada del seu defensor i va tocar malament la pilota. El partit s'havia equilibrat i els gironins tenien el rival absolutament sota control. Qui no trobava maneres de sortir amb la pilota era ara el conjunt aragonès, mentre que el Girona desbordava pels costats gràcies als «reajustaments» que Machín havia ordenat al descans.

El primer a moure fitxa va ser aleshores Agné, donant entrada a Xumetra i Dongou. Machín replicava immediatament canviant Granell per Alcaraz. S´entrava a l´última mitja hora i quan el partit estava més equilibrat que mai el Girona va fer saltar la banca. Al minut 68, una falta lateral servida per Borja García va permetre una precisa passada amb el cap d´Alcalá a la petita per a Sandaza, que també amb el cap va enviar la pilota al fons de la xarxa d´Irureta. Els visitants s´avançaven en la primera ocasió que tenien, com ha de ser, i ja se sap que quan el Girona es posa per davant, a còpia de patacades, ha acabat aprenent a gestionar els tempos.

Amb el partit encarrilat els esdeveniments es van precipitar a La Romareda a velocitat sideral, sempre en benefici dels de Machín. Amb La Romareda muda després de tornar a la trista realitat de veure com el Girona els tornava a fer la guitza, el públic, com a mínim, la va poder emprendre amb l´àrbitre, molt protestat durant tota la tarda, després de l´expulsió de Cani al minut 74 per doble amonestació. El capità del Saragossa es va empipar de valent, sense raó: la primera amonestació era claríssima després d´agafar pel coll Pere Pons en l´inici d´un atac, i la segona, tres quarts del mateix, per una planxa a Alcalá.

L´escenari era de somni. Amb el marcador a favor i un home més al Girona només li calia deixar passar els minuts i gestionar el botí. Abans que Alcaraz, que va rellevar Granell, sentenciés en el primer minut de l´afegit (0-2) culminant un bon atac de Longo per l´esquerra, l´italià havia perdonat el segon adormint-se dins l´àrea i xutant massa tou un servei de Portu. El 0-2 va fer embogir els 150 gironins que eren al camp, mentre La Romareda es buidava, rendida a un Girona que va com un coet.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/01/09/girona-torna-sortir-porta-gran/822792.html?utm_source=rss